

ΤΟ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ Κ. ΣΩΧΟΥ

θεραπεινίδου. Ὁ ἄρχων Λούκιος ἀπὸ ἡμερῶν ἀσθενείας ἐκ παραλύσεως κινδυνεύει. Οἱ ἰατροὶ ἐσταύρωσαν τὰς χεῖρας ἀναμένοντες τὸ μοιραῖον. Ἡ σύζυγός του Ὑρμένη καὶ ἡ θυγάτηρ του Λαγία ἴσταται παρὰ τὸ προσκεφάλαιον τοῦ ἀσθενοῦς ἀπέλπιδες. Ὁ Λούκιος, ἐπιθανάτιος, ζητεῖ παρ' αὐτῶν θάρρος διὰ τὸν κίνδυνον. Ἡ Λαγία ἐξοπλῆ εἰς λυγμούς, ἀποσύρεται εἰς τὸν θάλαμον της καὶ ῥίπτεται ἐπὶ ἀνακλίντρον. Ἐκεῖ ἀντιπολεῖ τὸν Φίλιππον, τὰς προσευχάς του πρὸς τὸν Θεὸν, τὴν νέαν θρησκείαν, τὴν σήτην τοῦ γέροντος Ἰουδαίου, τὴν διδασκαλίαν του, τὴν θεῖαν ἀποστολήν του καὶ αἴφνης τινάσσει ἐρθία ἀπὸ σάβην, ἡ ὁποία τὴν στιγμὴν ἐκείνην διήλθε τοῦ νοῦ της. Σπεύδει πρὸς τὴν μητέρα της παρὰ τὴν κλίνην τοῦ Λουκίου καὶ ἄνευ περιστροφῶν ψιθυρίζει εἰς αὐτήν.

— Μητέρα, ὑπάρχει τρόπος νὰ σώσωμεν τὸν πατέρα.

— Εἰπέ τον ἀμέσως.

— Νὰ καλέσωμεν τὸν θανατοποιὸν Ἰουδαῖον.

— Ὅχι! ὄχι! ἀναφωνεῖ ἡ μητέρα. Μὴ ἐξαγομίσσης τοῦτο, λέγει χαμηλόνουσα τὴν φωνήν, εἰς τὸν πατέρα σου, διότι θὰ ἐπιταχύνῃς τὸν θάνατόν του.

Ὁ Λούκιος εἰς τὴν ἀσπληγὴν ἀναφώνησιν της Ὑρμένης, στρέφει πρὸς αὐτήν τὰ βλέμματά του, τὴν βλέπει ταραχμύενην καὶ ἐρωτᾷ.

— Πόθεν ἡ ταραχὴ σου Ὑρμένη; Πῶς ἢ Διὸς ἐνοχλητικὴ;